

(١)

د رسول الله صلى الله عليه وسلم گواهي پخپلو يارانو او اصحابو باندي او د هغوي د فضيلت او غوره والی بيانول او هغه درسونه چې د هغوی نه مونږ کولای شو گټه واخلو

تول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی هغه پخپل کتاب کې فرمایلي: «وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ» ژباړه: «هغه مهاجرین او انصار چې تر ټولو د مخه د ایمان بلني ته په لېبک ويلو کښي وړاندي شول، دغه راز هغه کسان چې وروسته له نېکی او رښتینولۍ سره په هغو پسي راغلل؛ الله له هغو څخه خوښ او هغوی د الله څخه خوښ شول. الله د هغو لپاره داسي باغونه (جنتونه) تيار کړيدي، چې لاندي به يي ويالي بهيري او هغوی به پکښي د تل لپاره اوسيري. همدا ډېر لوی برياليتوب دی»، او زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر يو الله دی چې هيڅ شریک نلری، او زه گواهي ورکوم چې زموږ سردار او نبي محمد صلى الله عليه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قيامت تر ورځي پوري په نيکی سره د هغه تابعداري کوي.

و بعد:

الله تعالی د خپلو بندگانو څخه هغه کسان رسالت او پیغمبری لپاره غوره کوي چې د هغه خوښه وي او د هغوي فطرت دا وي چه د پاک زړه پاک ذهن نیک طبیعت او د لویو اخلاقو لرونکي وي همداسی اله تعالی د خپلو انبیاءو لپاره هغه څوک غوره کوي چې د هغوي سره د دملگرتیا وړتیا

ولري او د هغوي د رسالت دفاع وكړي او له هغوي څخه وروسته بيا دغه رسالت په امانتداري صداقت او قرباني سره خلكو ته ورسوي لكه څرنگه چې الله تعالى فرمايلي: «اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ» ژباړه: «حقيقت دا دی چې الله (د خپلو فرمانونو لپرلو لپاره) د پرېنتو څخه هم پيغام رسوونكي ټاكي او د انسانانو څخه هم. په باوري توگه، الله اورېدونكي او ليدونكي دی.»؛ نو په همدې بنسټ د نبي كريم صلى الله عليه وسلم ياران پاك زړه لرونكي، پوه، او په امت كې تر ټولو ډير زيركمان وو، دلته د حيرانتيا او تعجب خبره نده، ځكه هغوي هغه خلك دي چې الله تعالى هغوي د خپل د پيغمبر د ياري او د دين د خپراوي او نړيوالو ته د تبليغ وسيله گرځولي وو.

په واقعيت كې د پيغمبر د يارانو په هلكه خبري كول د هغه غوره بشريت په هلكه خبري كول دي چې د پيغمبرانو نه وروسته دي، ځكه د عبدالله ابن عباس رضی الله عنهما څخه روايت دي چې فرمايي: پدغه وينا د الله تعالى چې غوره كسان يې برخيره كړي هغه نه مراد د رسول الله صلى الله عليه وسلم ياران او صحابه دي او همداسې د عبدالله ابن مسعود څخه روايت دي چې فرمايي: الله تعالى خپلو بندگانو زړونو ته نظر واچولو، نو د محمد صلى الله عليه وسلم زړه يې ترټولو غوره وليدو نو هغه يې غوره كړ او هغه يې د خپل رسالت سره د بشر د هدايت او لارښود لپاره وليرلو، بيا د محمد د زړه نه وروسته خپلو نورو بندگانو زړونو ته نظر واچولو نو د صحابه و زړونه يې غوره وليدل نو هغوي يې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم مدافعين وگرځول، نو هر هغه څه چې مسلمانان نيك وگڼي نو هغه د الله تالي په نزد هم نيك دی، او هر هغه څه چې مسلمانان بد وگڼي نو هغه د الله تعالى په نزد هم بد او ناوړه دي (د امام احمد حنبل مسند).

بي له شكه كله چې يو څوك د قرانكريم په هكله تدبر او فكر وكړي نو پدغه حال كې ورته د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د صحابه و د مقام او مرتبي لوړوالي او فضليت څرگنديږي دوی هغه كسان دي چې الله تعالى د

هغوی څخه راضي دی، او د هغوی په صداقت او ایمان داری باندي گواهي ورکړی ده لکه چي الله تعالی فرمایي: «لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا» ژباړه: «الله له مؤمنانو څخه خوشحاله شو، کله چي هغوی له وني لاندې ستا سره بيعت کاوه. د هغو د زړونو حال هغه ته معلوم دی، لدې امله يې پر هغو ډاډينه نازله کړه او هغو ته يې په انعام کښي نژدې بری ورکړ.» مفسرين وايي: (فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ) يعنی هر هغه څه چي د هغوي په زړونو کي د صبر، صداقت، وفاداری، اوریدل او فرمان وړل او د هغوي نیک نظر د خپل هغه خالق په وړاندې چي هغوي ته يې لارښونه کړی ده چي وجود لري پکي ليدلی او درک کولای شو.

او الله تعالی د خپل د پیغمبر صحابه د قرانکریم په بیلابیلو ځایونو کي توصیف کړي دي لکه چي فرمایي: «الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ * الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ * فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ» ژباړه: «کومو کسانو چي (په احد کي) له تپي کېدو څخه وروسته هم د الله او د پیغمبر بلني ته لبيک ووايه، په هغو کښي چي کوم خلک نېکوکاران او پرهيزگاران دي، د هغو لپاره ستر اجر دی. * هغه کسان چي خلکو (منافقانو) ورته وويل: "ستاسي پر خلاف لويي لښکري راغونډي شويدي، له هغو څخه ووېرېږئ." - نو ددې په اورېدو يې نور هم ایمان پياوړی شو او هغو (مؤمنانو) ځواب ورکړ چي زموږ لپاره خدای کافي دی او هماغه ډېر ښه کار جوړوونکی دی. * په پای کي هغوی د الله تعالی له نعمت او لوريني سره بېرته ستانه شول، هيڅ راز زیان هم ورته ونه رسېدی او د الله له خوښي سره سم يې د تگ کولو مرتبه هم وموندله. الله ډېر ستر لوروونکی دی.» او د الله تعالی دغه وينا د مهاجرينو او انصارو په هکله ده چي فرمایي: «لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ

أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ * وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ» ژباړه: «(همدارنگه دغه مال) د هغو غريبو مهاجرينو لپاره
دی، چي له خپلو کورونو او جايدادونو څخه ایستل شويدي. دوی د الله
فضل او د هغه رضاء غواړي او د الله او د هغه د پیغمبر بري ته ملاتړلي
اوسيري. همدغه رښتيني خلک دي.* (او دا مالونه د هغو خلکو (انصارو)
لپاره هم دي) چي د دغو مهاجرينو له راتگ څخه مخکي يې ايمان
راوړی، په دې کور (مدينه منوره) کښي استوگن ول. دوی له هغو خلکو
سره مينه کوي چي دوی ته يې هجرت کړی دی؛ او هر څه چي هغو ته
ورکړل شي، د هغو څه اړتيا قدري هم دوی پخپلو زړونو کښي نه
احساسوي؛ او پر خپل ځان باندي نورو ته ترجيح ورکوي که څه هم پخپله
محتاج وي. حقيقت دا دی، کوم خلک چي د خپل زړه له تنگۍ څخه
وژغورل شول، همغوی بري موندونکي دي».

همدارنگه داسی نور داسی اياتونه په قرانکريم کي راغلي دي چي د
پیغمبر صلی الله عليه وسلم اصحاب يې په ډير غوره نیکو او بهترينو
صفاتو سره ستايلي دي، او هداسی ډيري داسی حديثونه هم راغلي چي د
هغوي د مقام او ځاي په هکله د رسول الله صلی الله عليه وسلم په نزد
گواهي ورکوي، او د هغوی رښتيني عزم او فداکاری رابرخيره کوي، نو
هغوي دي چي نبي کریم صلی الله عليه وسلم یې لوړ وگڼلو او ورسره
مرسته یې وکړه او د هغه نور څخه يې پیروی وکړه چي د هغه سره
راليرل شوی وو او د هغه مينه یې د خپل ځان ، اهل او د ټولو مينو
څخه غوره وگرځوله، نو نبي کریم صلی الله عليه وسلم هغوي ته غوره
ډالی ورکړه او په ډيرو لوړو مقامونو یې وستايل؛ او په ډيرو ځايونو کي
يې په هغو گواهي ورکړه لکه چي فرمايي: غوره کسان هغه دي چي زما

په پيري كې ژوند كوي، بيا هغه چې هغوي ته نژدي دي، او بيا هغه چې هغوي ته نژدي وي. (متفق عليه)، همداسې فرمايي: ستوري د اسمان ارامتيا دي، نو كله چې ستوري ولاړ شي په اسمان هغه څه راځي چې وعده ورکړ شوی ده، او زه د خپلو اصحابو ارامتيا يم، نو هر كله چې زه ولاړ شم نو زما په اصحابو هغه څه راځي چې وعده ورکړ شوی ده، او زما اصحاب زما د امت ارامتيا دي، نو كله چې زما اصحاب ولاړ شي زما پر امت هغه څه راځي چې هغوي سره وعده شوی. (صحيح مسلم)، او فرمايي: تاسو تل په خير كې اوسيرئ تر هغه پوري چې ستاسو ترمنځ داسې شخص وي چې زه يې ليدلی وسم او ماسره يې خبری كړي وي، قسم په الله تل تاسو په خير كې اوسيري تر هغه وخته پوري چې ستاسو ترمنځ داسې شخص وي چې زما اصحاب يې ليدلي وي او د هغه سره يې خبری كړي وي، او قسم په الله تر هغي به په امن كې وسيري چې ستاسو ترمنځ داسې يو شخص وي چې زما اصحاب يې ليدلي وي او د هغه سره يې خبری كړي وي. (مصنف بن ابي شيبه)، او هغه خلكو غوره والي چې د نبي كريم صلى الله عليه وسلم د اصحابو څخه وروسته راغلي دي د هغو غوره والی د نبي كريم صلى الله عليه وسلم د صحابه و په ليدلو او د هغو سره په وينا باندي دی.

پيغمبر صلى الله عليه وسلم خپل ځيني اصحاب په ځانگړی صفاتو ياد كړي دي ځكه هغوي په فضيلت او غوروالي كې مخكي دي، په ځانگړي توگه اولين او مخکيني د هغو نه، نو فرمايي: زما د امت نه ترټولو مهربان په نورو امتيانو مي ابو بكر دي، او د پير قوت والا د خدا د امر په پرځاي كولو كې عمر دي، او ريښتيني حيا لرونكي عثمان او قاضي ترين د هغو نه علي ابن طالب، او زما د امت امين شخص ابو عبیده بن جراح دي، او عالم ترين د امت نه مي چې پرحلال حرام او حرام څه پوهيري معاذ دی، او زما د امت قاری ابی بن كعب دی او هغه چې په فرضو بنه پوهيري هغه زيد دی، او په هغه ورځ چې نبي كريم صلى الله

عليه وسلم سره د ابوبکر صدیق، عمر فاروق او عثمان ذوالنورین رضي الله عنهم د احد پر غره را ووتل، نو غر د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د اصحابو په لیدو سره د ډیر خوشحالي نه ولرزیده، نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل: ای احد! ثابت ووسه ځکه پرتا پیغمبر، صدیق او دوه شهیده دي. (صحیح بخاري)، او پیغمبر صلی اله علیه وسلم د حضرت ابوبکر او عمر رضي الله عنه د مقام په هکله فرمایلي: همداسی د لوړو مرتبووالا اصحاب هغه چي د هغو نه په مرتبه کي بنسکته دي داسي گوري لکه ځلاند ستوري په اسمان کي او ابوبکر او عمر د هغه د لوړو درجو لرونکي اصحابو د جملي څخه دي. (سنن ابن ماجه).

پیغمبر صلی الله علیه وسلم ددی حرص درلوده چي د خپلو اصحابو ځای او مرتبه را برڅیره کړي، او د هغوی شرافت او قدرت بیان کړي، تر څو وکړی شي هغوي وهڅوي او هغوي راوینس کړي ترڅو نورو ته نمونه او مثال پاتي شي نو د ابوبکر صدیق رضي الله عنه په هکله فرمایي: ما د خپل د یار او ملگري په هکله مه زوروي، ځکه زه الله تعالی ستاسو د هدایت او په حق دین سره راولیرلم او تاسو وویل چي دروغ وايي، او ابوبکر وویل: ریښتیا وايي، او که خدای هغه ته د صاحب خطاب نه ورکولو نو هغه به مي خلیل گرځولو، او د عمر رضي الله عنه په هکله فرمایي: الله تعالی حق د عمر پر ژبه او زړه کي ایښي دی، او د عثمان رضي الله عنه په هکله وايي: ایا د هغه چا نه چي پرینتي حیا کوي زه حیا ونکرم، او د علي رضي الله عنه په هکله وايي: ته زما نه او زه ستا څخه يم، (متفق علیه).

په واقعیت کي هغه کسان چي د نبي کریم صلی الله لیه وسلم د احادیثو په هکله تحقیق او تدبر کوي هغوي دا درکوي چي نبي کریم صلی الله علیه یو غوره مثال د وفاداری دوستي او صداقت پریني دی او تر ټولو نیک خوي به يي خپل اصحابو سره لرلو پداسي ډول سره چي په تاریخ کي د هغه مثال نشو پیدا کولي، او نبي کریم دهغوي درد احساسولو، او پر هغوي

مهربانه وو، د هغوي پوښتنه به يې کوله او د هغو د مريض ليدو ته تللو، د هغو په جنازه کي حاضرېدلو، او د هغو دعوت يې قبلولو، په هر کار کي به يې د هغو څخه مشوره غوښتله او هغو سره به يې ډير تواضع رفتار کولو، د هغو پور به يې اداء کولو او د هغو او د هغو د اولادونو لپاره به يې دعاء کوله، د بي بي عايشې رضي الله عنها څخه روايت دی چې فرمايي: نبي کریم صلی الله عليه وسلم په عثمان بن مظعون رضي الله عنه باندې وړ داخل شو پداسي حال کي چې هغه وفات شوی وو، نو هغه ته وړښکته شو او هغه يې ښکل کړ، نو وروسته يې دومره وژړل چې اوبنکي د مبارک پرڅيره جاري شول، او پيغمبر صلی الله عليه وسلم يو ورځ وروسته له جگړي نه چې د دوي اود مشرکينو ترمنځ رامنځته شوی وه ليدل وکړل او هغو ته يې وويل: ايا څوک له تاسو څخه ورک دی؟ وويل: هو فلان و فلان او فلان شخص، بيا وفرمايل: ايا بل څوک هم له تاسو څخه ورک دی؟ هغو وويل: هو، فلان او فلان او فلان شخص، بيا يې وفرمايل: ايا بل څوک هم ستاسو د جملي څخه ورک دی؟ هغو وويل: نه، وی فرمايل: ليکن زه هغه شخص چې يو چپنه يې پر ځان وه ستاسو په منځ کي نه وينم، نو هغه راوغواړی، نو د مرو په منځ کي يې لټه شروع کړه نو هغه يې د هغه اووه کسانو په منځ کي پيدا کړ چې وژل شوي وو، وروسته دښمن هغه ووژلو نو پيغمبر صلی الله عليه وسلم راغي او ودریدو او وی فرمايل: اووه کسان يې وژلي او هغه نه وروسته هغوي دا وژلی، دا زما دي او زه ددی يم، دا زما دی او زه ددی يم، بيا نبي کریم هغه راپورته کړ او پخپل لاسونو يې هغه په قبر کي کيښود، او وی فرمايل: زه د هر مسلمان د هغه نه د نفس څخه ورته غوره يم، څوک چې پس له مرگه يو څه مال له ځانه پریردي نو هغه مال د هغه د اهل دی، او هغه شخص چې له ځانه پور پریردي نو هغه پرما او زما دی. (صحيح مسلم).

اقول قولي هذا و استغفر الله لي ولكم

*****

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملګرو او په هغه چا باندې چې د قیامت تر ورځې پورې په نیکی سره د هغه تابعداري کوي.

ډیرو درنو مسلمانانو ورونو:

نبي کریم صلي الله عليه وسلم خپل ټول امت ته ددی توصیه کړی چې د هغه صحابه و ته احترام وکړي، او هغو ته بي احترامی کولو او یا د هغو په حق کې د احترام د کمی څخه یی منع کړی او بیان کړی یی دی چې د هغو سره مینه لرل دلیل د مینې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره دی، او د هغوی څخه نفرت دلیل دی پدې چې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره نفرت ولري څخه نو فرمایلي دي: الله الله زما پر یارانو، زما نه وروسته پر هغوي کار مه لري، نو څوک چې د هغو سره مینه کوي نو په واقعیت کې زما سره مینه لري، او څوک چې د هغو نه کرکه وکړي نو واقعیت کې لما یسره کرکه کوي، او څوک چې هغوي اذیت کړي نو په واقعیت هغوي ما آزاروي او هغه چې ما آزاروي په حقیقت کې هغه الله آزاروي او څوک چې الله آزاروي نو نژدې ده چې د هغوي نه به حساب اخیستل کیږي، (احمد او ترمذی).

او په بل حدیث کې فرمایي: زما صحابه و ته کنځلي مکوئ، نو که چیرته تاسو نه یو څوک د احد دغره په اندازه سره زر هم د الله په لاره کې مصرف کړي نو بیا هم نشي کولای چې د هغو تر نیمایي پورې هم ځان برابرې کړی، او فرمایي: زه الله تعالی غوره کړی یم او ما لره یی زما صحابه غوره کړي نو هغو د جملی څخه ماته وزیران، همکاران او خپلوان یی گرځولي، نو څوک چې هغوي ته کنځلي وکړي نو پر هغه د

خدای پرینستو او ټولو خلکو لعنت او نفرت وي، او د قیامت په ورځ د هغه څخه هیڅ یو عمل نه قبلیري.

په واقعیت کې که یو څوک د نبی کریم صلی الله علیه وسلم اخلاق او سیرت ته نظر واچوي نو دا به ورته څرگنده شی چې هغوي د لوری مرتبې او خاص ځای د خپل اخلاص لرلو سره الله تعالی ته او د ریښتیني مینې لرلو نبی کریم ته او د خپل نفسونو سره په جهاد کولو، مرسته کولو د حق او حقیقت څخه په دفاع کولو، د عام گټو په ترجیح ورکول پخپلو شخصي گټو باندې او نیک اخلا او نیک رفتار د ټولو خلکو سره ترلاسه کړي دي او دغه مرتبې ته رسیدلي، نو د الله تعالی د ثنا او توصیف مستحق گرځیدلي، او د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د مینې اهل او د اعتماد وړ گرځیدلي، الله تعالی دی دی شاعر ته خیر په نصیب کړی چې وایي:

هغوي ترټولو غوره خلک دی نو د هغوي په قدر پوه شه*

او د هغو په لاره او منهج سره رفتار وکړه*

د صحابه و نسل د خلکو د ژوند په طریقو کې او د ظلم او د جهل د تیارو په لمنځه وړلو کې چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د بعثت څخه مخکې ټوله نړۍ ورسره لاس او گریوان وه ډیر لوړ لاس او رول لري، او د وندد ټول اړخ یې د الهي وحی پر لارښوونو د حق او عدالت او برابري په لوري یې ورگرځوله، نو پر دی اساس د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د صحابه و سره مینه لرل سنت دی او هغوي ته دعا کول ثواب او الله تعالی ته د نژدی والی سبب گرځي او د هغو په لاره او لارښوونو تلل د فضیلت او غوره والی لامل گرځي، الله تعالی پس لږې چې د مهاجرینو او انصارو توصیف کوي فرمایي: « وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ » (او دا مالونه د هغو کسانو لپاره هم دي) چې له دغو مخکینو څخه وروسته راغلي دي، هغه

کسان چي وايي: "اي زموږ ربه! موږ او زموږ ټولو هغو وروڼو ته بښنه وکړه، چي زموږ څخه مخکي يي ايمان راوړيدی؛ او زموږ په زړونو کېني د مؤمنانو لپاره هيڅ کينه مه اچوه. اي زموږ ربه! ته ډېر مهربان او رحم کوونکی يي."، امام رازي رحمه الله فرمايي: هغه کسان چي د مهاجرينو او انصارو څخه وروسته راغلي بايد په دعاء او رحمت کې ياد شي.

نو پردي اساس مونږ تاکيد کوو چي د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د صحابه پر منزلت خبری کول او د هغو فضيلت بيانول خپل بچيانو ته د هغو په نفسونو کې د رهبريت او نيکيو مثال رامنځته کيدل د هغو د نفسونو د تقويت لامل گرځي، ځکه تربيه کول د يو مثال او الگو په راخيستلو سره د يو رهبريت نه د نیک ارزښتونو د سيستم د پياوړي کيدو، نیک اخلاق او مثبت رفتار په ټولنه کې په خاص ډول پر ماشومانو او ځوانانو ډير څه تاثير پر ځاي پريږدي، او زموږ پر ځوانانو دا واجبه ده چي په سم فکر او اعتدال سره د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د اصحابو د پيژندلو لپاره هڅه وکړي، او د يو خاص شخصيت لرونکي ووسي ترڅو وکولای شي د رسالت مسؤليت تحمل کړي او امانت اداء کړي او د اسلامي امت کېنتي د بريا په لور رهنمايي کړی، ترڅو وکولای شي امت د سرگردانيو نه وژغوري او د بريا پرمختگ امنيت او خوبنيو به لور راوړسوي او لارښونه ورته وکړي.

نو اي کاش مونږ وکولای شو چي د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د اصحابو په منزلت پوه شو او د هغو په اخلاقو اقتداء وکړو او د هغو په څېر رفتار وکړو، او د هغو د سيرت نه د فداکاری، نفقي، بڅښني او د نفس او د مال او اولاد قرباني ورکول د هغو نه زدکړو، او ددغه نړی دآبادی او د تمدن د جوړولو او د هيواد او د وگړو د گټو لپاره د هغو ترشا روان شو ترڅو وکولای شو د اسلام د تحمل حقيقت ټولو نړيوالو ته بيان کړو.

ربنا اغفر لنا ولإخواننا الذين سبقونا بالإيمان
ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين آمنوا ربنا إنك رؤوف رحيم.